

850. 54
JOHANNIS STEINMETZII SECUN-
DI, HERMUNDURI, POETÆ LAU-
REATI CÆSAREI

EPOS PANEGYRICUM,

Debiti honoris & observantiæ causa,
NOBILISSIMO, CLARISSIMO, CONSVL-
TISSIMOq; VIRO,

D. GEORGIO STRUP-
PI, A. Geinhausen/ COMITI PALAT.

CÆS. AULÆ HASSIACÆ APUD
DARMBSTADIENSES CONSILIARIO,
& in inclutâ GIESSENA Cancel-
lario dignissimo;

Domino & Mecænati suo ætatèm colendo,

Ipsis Februariis Calendis

Ad cunas recens-nati Infantuli decantatum.

Anno Redempti Orbis

M DC X.

GIESSÆ CHATTORUM,
Prælo Hampeliano.

UM Tua tot mecum tacitus benefacta re-
volvo,
Me cumulare quibus meritum nil tale fre-
quenter
Es solitus, Vir magne, Tui cor Principis,
ingens

Gloria iuridicæ per mundi climata suadæ
Obstupet hic animus, tantum & debere fatetur;
Se Tibi, quantum hominum nullus debere potestur,
Quantum etiam cunctis persolvat nemo diebus.

Ergò quid incipiam? Tibi quid, Vir Magne, rependam,
Quando adeò grates superant benefacta Tua omnes?

Ingrato pejus nihil est super Orbe cuncto,

Dixeris ingratum mala dixeris omnia, tecto

Ingrati exibat nullis pœna aspera seclis,

Ingratum oderunt hominesq; feraq; tuculum, &

Quantumcunq; queunt fugiunt cane pejus & angue.

Quid fore me dêinceps, Vir Magne, putabo futurum,

Quando adeò grates superant benefacta Tua omnes,

Quando adeò nullis ea sunt solvenda diebus?

Ingratine notam patiar mihi inurier? Absit,

Absit tale nefas. Non hæc bona castra secutis

Musarum & Charitum mens est. Si non datur ultra,

In magnis voluisse putant satis esse. Nec abs re.

Si defunt vires, tamen est laudanda voluntas,

Vox vatis vetus est. Oleas pro ture litantes

Jupiter, ut reliquos, etiam æquâ exaudiit aure.

Sic

Sic Rex ille, ab aliis cum munera multa darentur,
Hauit aquam Agricolaë manibus non plura habentis.

Hæc me exëpla animant. Licet & Tibi gemmea dona
Debeo, vir præclare, tamen chartacea tantum
Porgo, & in his memorem testantia carmina mentem,
Carmina quibus plenis à me celebrabere buccis.
Hac quoq; spem nititur, modò mens Tua sat mihi constat,
Grata fore illa Tibi, si non gratissima. Quicquid
Quicquid id est animo, Vir Magne, capesse sereno,
Et gratum & memorem me perge adamare Clientem.

Unde sed incipium fiet mihi carminis? unde
Ordinar eulogium? Quos primùm effabor honores?
Dicam nobile stemma, ab utroq; parente vetustum?
Hoc verò tantâ virtutum laude coruscat,
Teq; omnesq; Tibi consanguinitate propinquos
Tantoperè irradiat, qualis vaga Cynthia noctu,
Aut qualis medio stans Phœbus in axe coruscat,
Irradiatq; suis ubicunq; loca obvia flammis.

Dicam natalem, quo Te pia Mater in auras
Protulit, optatam Patriq; sibiq; propagem?
Hic verò Divis festus fuit atq; Deabus,
Hoc primum celi descendit Jupiter aulâ,
Et se mortali voluit conjungere cœtu;
Hoc quoq; descendit Venus, & Saturnia Juno,
Et Pallas, Charitumq; trias, cum præside Phœbo,
Certabantq; suis Te largùm affundere donis.
Ambrosio exceptum gremio Venus aurea fovit,
Et formam, formæq; suum decus addidit, ajens.
Pærve puelle, puelle Tuæ gratissime matri,
Cura parentis, amor meus, & mea grata voluptas,
Tantum ego Te pereor, quantum non alterum, ubi ætas
Firma virum Te fecerit, (en mea dextra!) puellam

Musteolam, planè aureolam, similem mihi prorsum
Connubio jungam stabili, propriamq; dicabo,
Cum qua delicias inter mera gaudia carpes.
Sic ait. At potiora locuturam Unxia Juno
Increpuit, dextramq; movens, sic farier orsa est.
Parve puelle, puelle Tua gratissime matri,
Cura parentis, amor meus, & mea grata voluptas,
Dis Jovis uxor ego dicis Tibi conjugis omen
Præcino, & illa meis oppignero basia dictis,
Pressaq; mox teneris sonuerunt oscula labellis.
Exin fecundam rursus stipulata maritam,
Filiolos Patria Virtute atq; arte potentes
En Tibi polliceor, dixit, qui Cæsaris aulam,
Rempublicamq; scholasq; juvabunt consiliū vi.
Applaudens manibus, simul acclamabat Apollo
Sed neq; defuerit Tibi dehinc Sapientia, non Te
Ars septemgemina, & Virtutum quicquid ubiq; est
Deficiet. Triplex Charis, huc quam duco, RUDOLPHO
Terrarum Domino, Procerumq; Ducumq; senatū
De meliore nota Te commendabit, & ipse,
Tu ipse inquam innumeros inter præstabis, ut inter
Sidereas nocturna faces Lunæ orbita præstat.
Nec mora, Tres Charites Te suscepere puellum,
Atq; animum morum virtute insigniter auctum,
Tām benè tām graphicè polierunt, gratus ut esses
A teneris Regum, procerumq; Ducumq; senatū.
Asstiterat Suadela etiam quæ mellea mulsæ
Prodiga visa Tuis est instillare labellis,
Asstiterant quoq; Consus, Agonius, & Dea Justa,
Eusebie, atq; alii, (quos quis numerare valebit?)
Qui Te jus, Pietatem, & cætera cuncta docebant,
Felicesq; Tibi successus applaudebant.

Dicam

Dicam, quo fervore animi jam factus ephebus
Per nemora Ardalidum, per culta novalia Phœbi
Iveris indefessè, exhaustis mille molestis ?

Dicam ut Te Sophie direxerit, ut quoq; totam
Se Tibi mancipio dederit, perq; ardua montis
Culmina, inaccessam Te ad Honoris duxerit aulam ?

Dicam ut Divorum præfagia, itemq; Dèarum
Omnia sint completa diu. Ut Tibi *Cæsar* amores
Præstet inexplicitos, ut Te Dux, *HASSIÆ* in oris,
LUDOVICUS, honor Divûm, stella aurea Mundi,
Depereat, lateriq; suo conjungere perftet ?

Dicam ut *Nobilitas solidâ virtute coruscans*
Te præeat, quâcunq; legis vestigia, ut aurâ
CÆSARIS afflatus, *Sacri Comes* esse *Palati*
Promeritus fueris, ut *GIESAM* & cætera *Chattâm*
Oppida consiliis, iusta & ratione gubernes ?

Dicam quæ Bonitas Tua sit, qua pluribus antèis,
Ut, licèt & titulis, & honoribus omnibus auctus
Quà Sol exoritur, moriturq; uti gemma nitescas,
Semper adhuc idem, placidusq; bonusq; superstes ?

Dicam ut juncta Tibi fuerit pudibunda virago,
Et dote & virtute sua ditissima, præ qua
Lara, vel *Ægiale*, vel formosissima *Cypri*
Umbra futura mera, at vix umbræ umbella futura est ?

Dicam ut nata Tibi fœcundis nixibus indè
Progenies, sexûs utriusq; sit, aurea dico
Progenies, in qua antè diem *Virtutis & Artis*
Patriæ honor rutilat, cunctasq; accrescit in horas ?

Dicant pro me alii, major quîs copia fandi
Contigit, & faciles quîs sunt in carmina vires.
Non sum tantus ego, qui dicere tanta potissim.
Tanta, inquam, quibus ipse impar *Pataræus Apollo* est.

Hoc tamen, hoc inquam, discussis nubibus edo,
Non ut palpum obtrudam (illud confine viderur
Et vicio, atq; odio) Tu qualis es ipse, deinceps
Tales sunt nati, Te sospite Patre, futuri,
Si modò non frustrà augurium docuère Camenæ.

Aspice ut ingenuo ingenio, qui p̄simus ab alvo
Materno, antè annos tredecim, prodivit in auras,
Floreat, adq; sui quàm multos raptet amorem:
Audi etiam ut Latio jam dum sermone loquatur,
More ruentis aquæ, vel turbinis instar, ad unguem.

Aspice ut alter adhuc septennis pusio crescat,
JAN-DANIEL dico: Tamen antè diem optima de se
Indolis, & Virtutis, & Artis, & omnis honoris
Det documenta? Audi quàm suavia verbula dulci
Fundat ab ore, & epe Latialia pròmere discat!

Aspice tertium item quadriennem pupulum, amores
O vir Magne, Tuos, JAN-BALTHASARUM aspice dico,
Quàm benè compositis sedeat Suadela labellis,
Quàm benè Diva Cypris teneris stabuletur ocellis,
Quàm benè in articulis Charitum aurea triga moretur!
Dispeream Vir Magne, (nisi me mens mea fallit)
Nî pueri hi, nati Tui, ubi maturior ætas
Venerit, auspicio Divûm Tua facta sequentur,
Quà Virtutem, Artem, Bonitatem, & si pote plura
Sunt numerari à me! Certè hæc Tua facta sequentur.

Dum loquor, intereà geminam diverberata aurem
Fama mihi, Vir Magne, Tuam peperisse maritam
Denuò filiolum, quem jam jam flumine sacro
Mergendum manibus commendatura Ministri est.
O si nunc mihi vena foret, si carmina sponte
Sponte suâ fluerent, quantùm gratarer honori
O Vir magne, Tuo, quo Te modò diya bearunt

Numi-

Numina! Honor summus subolem est generare, Parenti
Consimilem, donum hoc Jovis est, non omnibus æquè
Dividit ille illud, multos sterilefcere vidi,
Et frustra subolem tremulis exposcere votis.
Te, Vir Magne, Deus præ aliis hoc munere donat,
Munere quo super orbe Tibi vix gratius extat.
Latere euge! imis saliant præcordia fibris,
O Vir Magne, Tibi, & Superùm fer vota senatû,
Quòd Tibi tam faciles tot commoda gaudia præstant?

At Tu parve puelle, ô JAN-CASPARULE; matris
Edite ab alvo hodiè. Quæ Te (præfiscinè dico.)
Sidera nascentem vidèrè? In Te omnia pulchra,
In Te grata, in Te digna omnia laudibus amplis.
Natura ipsa Tuos stupet & miratur ocellos,
Dædalus articulos, faciem Charis expolit omnem.
Cresce puelle, vigesce, virefce, valesce, senesce,
Et refer insolitâ Virtute vel Arte Parentem!
Sunt Tibi sponsores gemini, hos imitare deinceps,
Et similis Patri eris; viden' hac à parte *Deorum*
Stantem oculum, Hæredem Norwègia, is indole tantus,
Tantus majestate animi est, ut dicere possit,
Disce puer virtutem ex me, sunt cætera cuncta
Discenda ex aliis, viden' hîc quoq; parte secundâ
Stantem Iusticia, Tschacherum, oculum, ille profectò
Tantum doctrina valet, & Sapientia, ut ausit
Dicere, Parve puer Sophien paradigmate nostro
Disce dehinc, & eris laudi Patriæ atq; Parenti:
Hæc ut ita ex animo eveniant, ita Numina faxint!

Ad Te jam redeunt nostræ, Vir Magne, Camenæ,
Te passim quater indignant, & jurè, beatum.
Insuper hoc addunt, dederint Tibi Numina vitam
Major eris certè. Quid? Fortunatior inquam

Postea

Postea eris, Natosq; Tuos Virtute potentes
Ad ladera aspicias Regumq; Ducumq; sedere,
Consiliisq; suis patriam regere atq; popellum.
Tum verò altiùs exurgam, gravioraq; pangam
Carmina, carminibus certantia carmina cunctis.

Interea Tu latus ova, Vir Magne, meumq;
Qualis qualis erat, benè consule quæso laborem,
Et gratum & memorem me perge adamare clientem!
Sic Tibi perpetuis benè erit, velut opto, diebus.

FINIS.

